

1995. július 8. Lipcse, Klara Zetkin Park

Sol et Luna
Sommertage
Bühne 8. Juli
AND ONE
Alphaville
König Ludwig
S.R.O.C.K.
Café 11 Uhr Beginn im Hof

1996. március 2.
Freiberg, Tivoli

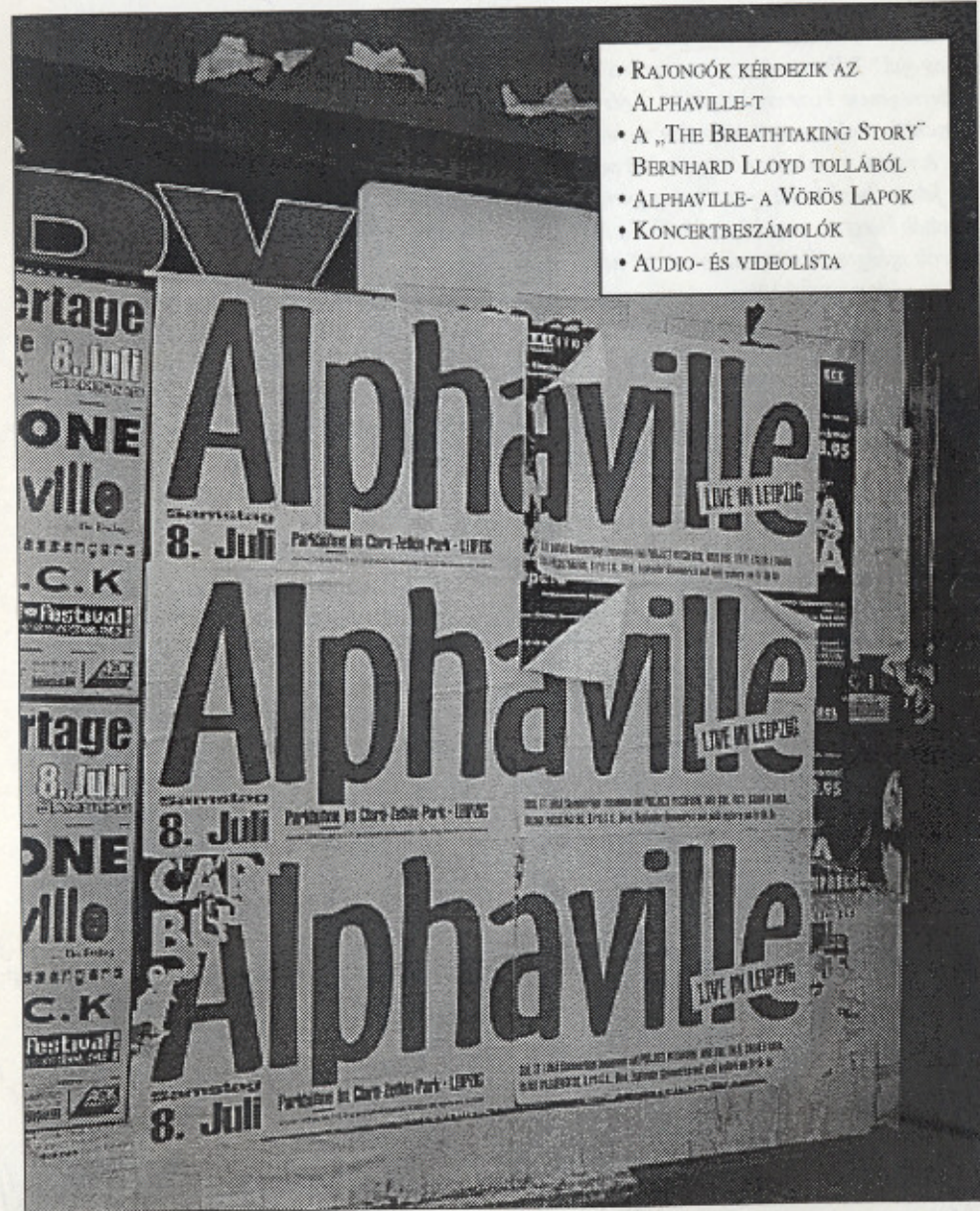

SECRET SPELLS

A BLUE SUNSHINE MAGYARORSZÁGI ALPHAVILLE FANCLUB IDŐSZAKOS KIADVÁNYA

1996/1

- RAJONGÓK KÉRDEZIK AZ ALPHAVILLE-T
- A „THE BREATHTAKING STORY” BERNHARD LLOYD TOLLÁBÓL
- ALPHAVILLE- A VÖRÖS LAPOK
- KONCERTBESZÁMOLÓK
- AUDIO- ÉS VIDEOLISTA

Rajongók kérdezik az Alphaville-t

Moonpaper-átvétel

– Miért tette ezt az Interactive a *Forever Young*-gal? Teljesen eltorzult az eredeti szám egy mesterségesen kiszínezett Miki Egér-kórossal rosszabbítva ebben az értelmetlen techno verzióban. A valódi mondanivaló egyáltalán nem jön át, és a felvételhez készült video is elég gyenge. Hogy adhatták ki ezt az engedélyekkel? Ha szándékoltok volt újragondolni a számot, miért nem remixelték saját magatok? Vagy talán a szerzői jogok évnélnek el tíz év után (nem tudom, mi a helyzet ezzel kapcsolatban a zene terén)? De a leginkább az a zavar, hogy ez az együttes igen magasra jutott ezzel a számmal a listákon (a hetedik helyig). Érdekelne, hogy mi az álláspontotok a témával kapcsolatban, és magyarázatot kérek!

– A kérdés felét sajnos nem lehet egy kis jogi nyelv nélkül megválaszolni, tehát: általában valaki (például az Interactive) szabadon feldolgozhat egy számot a szerző (például az Alphaville) engedélye nélkül mindaddig, amíg nem változik a zene és a szöveg alapja. Rendszerint nincs is ezzel probléma, amíg az a valaki elismeri a szerző jogait és az ezzel szerzett jövedelemből juttat a szerzőnek is. A valaki feldolgozta a számot, megkereste a maga pénzét az eladásokból, a szerző pedig (a copyright és előadói jogok után) megkapja az ő részét, amely minden bevétel ötven százalékáig terjedhet. Tehát amióta az Interactive meglehetősen sikeres a maga *Forever Young*-jával, mi – az alkotók –, totál boldogok vagyunk.

Most pedig lássuk a kérdés másik felét: nézd az ilyen dolgokat a humoros oldalukról. Hadd élvezzék a sikerüket, rendben!

– Ki az az Iron John?

– Olvasd el az „Eisenhas” című tündérmesét.

– A legtöbb szám a *Prostitute*-on pozitív érzéseket kelt bennem. Találtam valamiféle kapcsolatot közöttük, hiszen a szövegek majdnem mindegyikében valaminek az elvesztéséről és a pusztulásról van szó. Meg tudnátok ezt magyarázni?

– Számonra, a *Prostitute* egy tíz éves zenei fejlődés vége. Az *Euphoria* egyfajta búcsú ettől a kortól, amíg az *Apollo* egy újat jelent be. A *Prostitute* összes dala kiegészíti a többi a *Forever Young*-ig. Egyikünk sem tudja, milyen zene lesz a következő Alphaville lemezen, de egy dolog biztos. Új partok felé hajózunk.

– Mit jelöl a „Holistic movement” a *Paradigm Shift*-ben?

– Rendszerint, ha valamit ki akarunk elemezni, azt a valamit, amit meg akarunk érteni, elkülönítjük minden egyéb dologtól. Ez a gondolkodás kíséri a legtöbbször a magatartásunkat és kisérti mindig az emberiség történetét. Eközben pedig (ha megfigyeljük a káosz-kutatást) minden függ mindentől, és semmilyen dolgot sem választhatunk el a szöveggörnyezetétől, ha meg akarjuk érteni. Az élet egy nagy hálózat kapcsolatokkal és visszacsatolásokkal. Apró dolgok lehetnek roppant folyamatok okozói. Egyik kedvelt illusztrálása ennek: egy pillangó verdeső szárnya okoz egy tornádót. Szép.

– „A demokrácia csak hazugság” (*Democracy is just a lie*) – nem mond ez ellent a *Beethoven* üzenetével? – Úgy gondolom, hogy a demokrácia az egyetlen lehetőség a rasszizmus ellen.

– A rasszizmus elleni egyetlen megoldás az anti-rasszizmus.

– Az *Utopia*-tól a *Prostitute*-ig tartó úton felfedeztél Shakespeare-t: miért pont őt választottátok? Mert az emberi életet és érzelmeiket írta le?

– Azt hiszem, te az *Apollo*-beli Shakespeare idézetre célozol „...és ha a zene lesz a szerelem étke, játssz rajta, adj nekem mértéktelenül belőle...” („...and if music be the food of love, play on, give me excess of it...”). Tulajdonképpen nincs semmi az egész univerzumban, amiről Shakespeare nem írt volna egyenletesen sokatmondó mondatot.

– Most, hogy sokat játszottok előben, felmerül a kérdés: megjelenik a közeljövőben egy koncertalbum?

– Egy koncertlemez valóban jó dolog lenne, de sajnos elég nehéz lenne összehozni. Pedig jó okunk lenne megcsinálni, figyelembe véve, hogy milyen sok zenekarnak jelenik meg nem is egy live-albuma, s közöttük is mennyi a közkedvelt együttes.

Egy koncertben az a varázslatos pillanat a legszebb, hogy a zene egyszeri és megismételhetetlen, habár rengeteg összetevő van, ami nagy mértékben befolyásolja a produkciót: a nézők hangulata, az együttes, a hely, nem beszélve arról a titokzatos dologról, ami az énekesre vonatkozik; azon a fontos estén milyen formában, vagy milyen hangulatban van. Ha a zenét elszigeteléd ezektől a hozzátartozó finom dolgoktól, gyakran érzelmentessé válik és a varázslatos pillanat elvész. Más problémák jelentkeznek, ha a dolog technikai és pénzügyi oldalát nézzük. A koncertkörutak igen drágák, a repülések, a hotelek, a felszerelés szállítása a résztvevők és roadok igen sok pénzt emésztenek fel. Extra felszerelés kell

egy koncert felvételéhez, olyan, amit jelen pillanatban nem engedhetünk meg magunknak. Mindamellelt remélem minél előbb olyan pénzügyi helyzetbe kerülünk, hogy egy felvétel elkészíthessünk.

– K. P., a menedzser egy olyan AV-albumról beszélt nekem, melyen néhány számotokat híres DJ-k dolgoznák fel. Mikor jelenik meg ez a lemez?

– Jelenleg az ötödik album anyagán dolgozunk. Tíz számot írtunk eddig, a következő címmel: 1. *Soul Messiah*, 2. *Spirit of the Age*, 3. *Flame*, 4. *monkey in the Moon*, 5. *Wish You Were Dead*, 6. *Control*, 7. *Giants*, 8. *Night Guard*, 9. *To the New Horizons*, 10. *Criminal Places*, azonban még egy csomó ötletünk van, amiket más számokban fogunk kibontani. Amint az egész anyag kész lesz, gondolkozni kezdünk hogyan is csináljuk a meg a válogatáslemezt.

– Marian, mondanál valamit a „*Duel*” című számról, amit egy Klaus Schulze albumon énekelsz?

– Klaus korábban már mesélt nekem a Wahnfried projektjéről, s megkért, énekeljem el az egyik számukat. Nem volt semmiféle témabelli, vagy kész szövegbeli megkötés, Klaus teljes szabadságot adott a stílus és a téma megválasztásában. A dal egy kissé „bizonytalan”, simán elmenne egy krimi aláfestőzenéjének. Elég nehéz volt megoldanom a feléneklését. Klaus biztatott („... csak improvizálj”). Na, kipróbáltam egy csomó improvizatív dolgot, de semmi jó nem sült ki belőle. Aztán eszembe jutott, hogy oldjam meg ezt a problémát. Visszaemlékeztem egy számról, amit még a korai Alphaville-s időkben írtam, ez volt az „*Into the Dark*”, máig kiadatlan. Tökéletesen működött, csupán egy csekély

(folytatása a 4. oldalon)

(a 3. oldal folytatása)

átírásra volt szüksége, hogy a szöveget rá tudjam illeszteni. Ennyit a „Duel” igaz történetéről.

– Marian, egy régi 1987-es interjúban azt mondtad, hogy a *Forever Young* szövegének első verziójában a „fasiszta” szót használtad. Mondanál valamivel többet erről?

– Nem kaptunk engedélyt a nagylemez amerikai megjelenésére a következő sor miatt: „Can you imagine if we won the war / Little fascist lady she loves you so...” (El tudod képzelni, hogy megnyerjük a háborút, kis fasiszta lány úgy szeret téged...); a „fasiszta” szó egy német együttes dalában elfogadhatatlan volt az amerikaiak számára. Colin Pearson javasolt egy enyhébb ver-

ziót: „Can you imagine if this race is won, turn our golden faces in the sun...” stb. Úgy hiszem, nem igazán változtatta meg az eredeti jelentését a szövegnek, de azért ez egy kis megalkuvás volt, te is úgy gondoltod?

– Igaz, hogy Ricky az utóbbi hónapokban a szólókarrierjén dolgozott, de most már menne veletek a turnéra?

– Sajnos, Ricky nem nagyon akart turnézni, ezért ő különféle munkákon dolgozik jelenleg, köztük az új Alphaville albumon is.

– A koncerteken játszottok a „Wish You Were Dead”-ot. Ez egy koncert- vagy már az album verzió?

– Koncertverzió, de jelen pillanatban nem nagyon különbözik a demón felvett változattól.

1992-ben az első *Moonpaper*-ben jelent meg egy hosszabb lélegzetű írás Bernhard Lloyd tollából, a *The Brehtaking Blue* című album készítéséről, amelyben inkább a technikai megoldásokat ecsetelte. Az alábbiakban az írás fontosabb és érdekesebb részeit olvashatjátok.

Bernhard Lloyd

The Brehtaking Story

A hasznos tapasztalatok után, melyeket az első két Alphaville album készítése alatt szereztünk, elhatároztuk, hogy 1986 őszén felépítjük a saját stúdiókat, azért, hogy itt készíthessük el a harmadik albumunkat. Fél évi építés és vacakolás után, megvolt az első alkalom a stúdió tesztelésére, amikor felvettünk két B oldalt. Az eredmény és a munkai légkör arra bátorított minket, hogy folytassuk a tervet, bár időközben sok technikai részletet megváltoztattunk. De van egy régi kínai közmondás: Stúdiót építeni végtelen feladat.

Három különböző oka is volt, hogy a saját stúdióink létrehozása mellett döntöttünk:

1) Mi magunk vagyunk felelősek az Alphaville albumok megvalósításáért és pénzügyi támogatásáért. Van egy ún. „tape deal” -ünk a lemeztársasággal. (Ez azt jelenti, hogy a művész, producer felelős az eredményért és a költségeikért, a szalag átadásáért a lemeztársaságnak, melyet aztán az majd sokszorosít. Ellenben a kockázatvállalásért a művész nagyobb szá-
zalékban részesül a lemezeladás hasznából, mint

a szokásos esetekben. Általános esetben a lemeztársaság nem csak a költségek kockázatáért felel, hanem döntő beleszólása is van, még akkor is, ha egy gitárszólóról van szó a második kórus után.) Azon kevés szerencsések közé tartozunk, akiknek teljes szabadságuk van mindabban, amit megszeretnének valósítani.

2) Mivel mi – a szó szoros értelmében – egy stúdiózenekar vagyunk (amely nem jelenti azt, hogy sohasem fogunk élőben játszani) szükségünk van egy állandó stúdió légkörre és technikai lehetőségeire, hogy megalkothassuk és megvalósíthassuk az ötleteinket. Nem akarunk sokáig abban a szerencsétlen helyzetben lenni, hogy egy bérelt stúdióban dolgozzunk. Később aztán olyan légkörben finomíthattunk a hangzáson és a dalainkon, amelyet mi találtunk ki magunknak, határidők és bérelt stúdiók szorítása nélkül.

3) A demó szindróma: Tíz esetből kilencben, egy hivatalos, szakmai stúdióban, lehetetlen bizonyos dolgokat kijavítani a felvételen.

Amikor elkezdtünk dolgozni a harmadik albumunkon, úgy terveztük, hogy a keverést akkor végezzük el, ha minden dalt felvettünk. Aztán rájöttünk, hogy nekünk ez mégsem megy így, és azóta legalább tíz hétig dolgozunk egy dalon, beleértve a keverést és a legapróbb simításokat is.

Valószínűleg nem lett volna teljes az eredmény, ha Klaus nem tűnt volna fel a színen azon az életbevágó májusi éjszakán. Bármilyen hatások értek bennünket, egyetlen lényeges tényező volt: a közös munka Klaus Schulzeval, mint zenei rendezővel. Azon túl,

mi nem ismertük egymást, így önszántunkból határoztuk el, hogy elkészítünk egy dalt közösen. Végülis, a tervezett egy hetes munka helyett Klaus két évig maradt Berlinben, melybe mindenféle türelmetlenség nélkül beletörődött.

Ember és gép

A dobgépek kora lejárt – vagy átéljük a jó öreg 808-as megújulását? Zavarbaesés nélkül mondható, hogy az éneken kívül, minden jöhetett a sequencer-ből. Vajon ezt mindjárt játszotta és később szerkesztette vagy programozta vételre...?

Egy nagy 32x32-es Midimatrixra szükségünk volt a teljes hangszerkészlet miatt. Ezt egy központi computer ellenőrizte, melyet a stúdióink technikájába építettünk, csak az időközöt és a basszus dobát vettük fel, mint dobokkal és a többi hangszerral.

Az egész munka folyamán nem tettünk formai engedelmeket az LP összhangzásában. Az volt a célunk, hogy meleg és nyitott hangzású dalokat és szövegeket adhassunk át, amelyek kedves és látható atmoszférát teremtenek. Talán az út kicsit hosszú volt, de azt hiszem sikerült ezt megvalósítanunk. Igazából nincsenek határok arra, hogy jó hangzást hozzál létre. Nincsenek határok a minőségre!

Lábjegyzetként talán csak annyit: Klaus S. legutóbbi albumán, melynek címe *Wahfried*, szerepel egy dal, melynek Marian írta a szövegét és ő is éneklé - természetesen. A dal címe: *Duel*, és mondhatom, roppant érdekes!

- vf-

Alphaville – vörös lapok

A *Prostitute* megjelenése óta a Moonoffice új „ismertetőt” küld az együttes iránt érdeklődőknek. Az alábbiakban ezeknek a „vörös lapoknak” a szövegét olvashatjátok.

1. Az ellazult befogadás

Új album az Alphaville-től? Ez váratlan eseménynek tűnhet, hiszen a trió a „The Breathing Blue” 1989-es megjelenése óta gyakorlatilag eltűnt. De legalább jól használták ki ezt az időt. Az Alphaville tagjai kiválasztották magukat – úgy zenészekként mint embereként. Bernhard Lloyd így összegzi ezt: „Sokkal nyugodtabb hangulatban készítettük ezt a lemezt, mint a legutóbbit”. Marian Gold úgy tekint a múltra, hogy a THE BREATHING BLUE készítése során a „túlzo gyűlölet” jegyében dolgoztak, és ez sok döntésükre kihatott. A SO LONG CELESTE című szólólemeznének megjelenése döntő befolyással volt rá, mint alkotóra. Ezért az új album felvételekor egyfajta türelmes légkör uralkodott a stúdióban. Csupán egy kérdés maradt: a mai techno-mánia, a rövid életű dance-floor-irányzatok és a hetvenes évek rock-klasszikusainak visszatérése mellett van-e az Alphaville-nek létjogosultsága, és mit kell közvetíteniük?

2. A szöveg ereje

Az ALPHAVILLE mindig is őszinte volt a szerzeményei stílusát tekintve. A PROSTITUTE során kifejlesztettek egy új stúdiótechnológiát, de a cél persze a zene és a szöveg meggyőző erejének egyesítése maradt. De egy popzenekar, mint az ALPHAVILLE nem szolgálhat válasszal nap-

jaink sürgető politikai és társadalmi problémáira. Ők ezért csak az üzenet elemzését nyújthatják, amit egy popegyüttes még megtehet: „Saját élményeinken keresztül fejezhetjük csak ki magunkat, nem globális szinten. Nem lehetünk egy, az egész világon elterjedt dolog ellen egy globális válasszal.” Az ALPHAVILLE ezért a szövegek szintjén mozog, megadva ezzel az egyéni értelmezés lehetőségét. „Persze, minden a saját magunk kis mikrokozmoszán alapul, és ez tesz sebezhetővé. Mi felépítettük a magunk elefántcsonttornyát. De ne felejtse el, hogy a tetejéből nagyon messzire látunk.” Ezért hát az ALPHAVILLE mottója: Ki az adatfüggő társadalom bevásárlóközpontjából, ki az egyéni kreativitás mezejére!

3. A történelmi összeütközés

A PROSTITUTE megjelentetésével az ALPHAVILLE búcsút ígért a múlttól. „Ez az album egy lépés a valóságba” – jelentette ki Marian Gold. Amikor a német, vidéki trió megalkotta a neoromantikus pop-klasszikust, a Big In Japan-t, fantasztikus álmvilágban éltek. A második kislemez, a Sonds Like a Melody és a Forever Young, majd az azonos című debütáló album olyan gondolati tőltől fakadt, amely inkább volt külön, mint realista. A második albumot követően 1986-ban az ALPHAVILLE a művészi látókörét a vele kapcsolatos dolgokra terjesztette ki. A harmadik, a THE BREATHING BLUE címet viselő 89-es album újszerűen CD-grafikát tartalmazott (amely dekóderrel tekinthető meg). A Songlines project, amelyet ugyanekkor indítottak be, kitört a taposómalom-szerű videók sorából és az ALPHAVILLE-t a rövidfilmek világába vitte.

4. A paradigmaváltás

Napjaink egyik legsajátosabb életfelfogása, hogy mindenkinek mindenről véleménye van, holott soha nem tudja teljességében átérezni azt, mivel nem hat rá közvetlenül. A PROSTITUTE ennek a következményeit vizsgálja. A PROSTITUTE egy olyan világképet hiányol, mely nem bíz meg az elektronikus média úgynevezett „igaz hírei”-ben, és nem is kizárólag Európára irányul. Marian Gold, aki az elmúlt években alaposan beutazta Afrikát, a következőket tapasztalta: „Afrika minden egyes falujában található egy színes televízió, s az emberek nézik a mi világunkból jövő képeket, s mindannyian azt gondolják, hogy ez csodálatos. Úgy gondolom, hogy rendkívül kényelmes, amikor a Nyugat-Európaiak ezek megítélését rájuk bízják, de a Harmadik Világ dühös ezért. Alapjában véve átkozzák a „nemes vadakat”, hogy még mindig a saját eredetük és gyökereik állatkertjében vegetálnak. Az ALPHAVILLE számára a Paradigmaváltás következménye ez az egysíkú gondolkodás: Vélemények és viselkedések nem többek egy irányú eredményre, egy saját élmény és nem kell mást tenni az élet közvetlen területével. „Teljesen elvesztettük a kapcsolatot a múltunkkal, mi magunk vagyunk a Bolondok (Fools). A Beethoven a másik kézben egy teljesen más véleményt közvetít, amely most követel helyet magának Németországban. „Sok német büszke Beethoven-ra. Amikor valahol a holocaustról beszélnek, rögtön elterelik a figyelmet Goethére, Beethovenre, vagy aki tud mást – amióta a németek egyáltalán nem rosszak. De Beethoven semmi másra nem használják, mint hogy eltereljük a figyelmet a valódi problémákról.”

5. A jelenlegi helyzet.

A PRO a burleszk-elemektől egészen a komolyabb percek felé vezeti az ALPHAVILLE útjait.

A zenekar az albumot sorosan egymáshoz kapcsolódó számoknak tartja: „Paradigm Shift”, „Fools”, „Ivory Tower”, „Ain't it Strange” és „Parade”. Akárhogy is, ez nem egy szorosra szőtt konceptalbum, vannak „kevésbé fontos” felvételek is. Az „Impossible Dream” is egy ilyen, erről Marian véleménye „Szövegileg nem tartalmaz semmiféle egyéni nézőpontot. Egyszerűen egy szerelmes dal, melyet nap mint nap millióan éneklik...”

Az ALPHAVILLE szereti egy kicsit a szövegekre fektetni a hangsúlyt, ezáltal zeneileg egy kicsit elkalandozni. Ez az egyik oka annak, hogy a felvételek 1992 márciusától egészen 1994 tavaszáig húzódtak. „A szöveg komolysága arra kényszerített minket, hogy a zenét is komolyabbá tegyük – mondja Marian Gold – Egyszerűen semmit sen tudunk könnyen venni” A Faith reggae ritmusát megvádolhatják, miszerint egy kissé elcsépelet „Ez igaz, a zene egy kissé triviális, de nézd csak meg benne a szövegösszefüggést.” A Faith bizonyítja, hogy az ALPHAVILLE-ban megvan a zenei ironia iránti hajlam és képesség.

6. Ha a zene lesz a szerelme étke...

„Az a kérdés, hogy mikor ismeri el végre valaki a „modern” és a „nem modern” kifejezéseket, mint minősítést. Mi nem állítjuk, hogy modernnek, vagy éppen nem modernnek vagyunk. Amióta csak zenélünk, egy kicsit mindig a dilettanizmus felé tartunk. Nem térünk vissza soha. Amit az új albumon hallasz, az midaz, ami ránk vonatkozik. Talán még egy kicsit több is ennél – állítja Marian Gold – egyszerűen ennyik vagyunk” Mindazonáltal az ALPHAVILLE nem zárja el magát a kortársaktól. Marian Gold-ot olyan művészek inspirálják, mint Heather Nova, Die Einstürzenden Neubauten vagy PM Dawn.

ads

1995. július 8. Lipcse

Blue Sunshine Tour

1995. 07. 06. Budapest, reggel 6:00, 0000 km.

Indulunk, Magdeburgba. Felfoghatjuk a dolgot nyaralásnak is, mert nagyon úgy tűnik, ez a három nap lesz az, mindkettőnk számára. A magdeburgi koncert híret egy német srác levele támasztja mindössze alá, de bízunk benne, illetve bízunkunk kell...

Hegyeshalom, 8:50, 0183 km.

A magyar határ. Ki tudja meddig, az utolsó tankolás a jó magyar benzinből, ugyanis előzetes információink szerint Ausztriában, többre kerülne, ami azért némileg meglepő. Még nem tudjuk, hogy Szlovákián meynünk keresztül, vagy végig Ausztrián, és egyből Németországban kötünk ki. Valószínűleg a benzin elég lesz ahhoz, hogy egy levegőre átmenjünk Ausztrián. (Persze, ha a Skoda Favorit is úgy akarja)

Halle melletti autópálya, 19:04 1016 km

Újabb csere, Bécs után másodszor. Nem segít sem a marokszám szedett Tic-tac, sem a jégbe hűtött kóla (A hátsó ülésen hoztunk magunkkal egy szivargyújtóról működő hűtőládát - hála a jó égnek), de még a kétdecis kávé sem. Mindjárt Magdeburg. Most, hogy kezd lemenni a nap, valamennyire elviselhetővé vált az idő, egyébként egész úton dög meleg volt. Felmerülnek az első kétségek, mi van, ha nincs is koncert???

Magdeburg, 21:30, 1120 km.

Minden hírethozslapnál megállunk, hátha találunk valami koncertre utaló jelet, de hiába. Megállunk egy benzinkútnál, veszünk egy Magdeburg térképet, szálláskeresés céljából. Meleg vacsora (Bolognai spagetti) egy pizzeriában. Az étteremválasztás tudatos, mivel németül egy szót sem beszél egyikünk sem, csak olaszul és angolul. Szerencsére az egész személyzet olasz, de ők nem tudnak semmiféle koncertől. A hangulat lesújtó, szállást nem találunk, mindketten hullák vagyunk, majd hajnali háromkor végső elkeseredésünkben Magdeburg legstétebb részére megyünk, és alvász a kocsi. Az éjszaka nagyon hideg.

Magdeburg, 10 óra körül, 1175 km.

Reggel első utunk a városba vezetett. Egy kis meleg étel elfogyasztása után (egy-egy hamburger) úgy döntünk, hogy megnézzük azt a W.O.M. boltot (World of Music), amit már tegnap kiszúrtunk, hátha tudnak valamit a koncertről. Végre kiderül, hogy lesz buli, csak egy apró szégséhibája van a dolognak. Nem ma, hanem holnap, és nem itt Magdeburgban, hanem Lipcseben. Irány vissza az autóhoz, aztán pedig Lipcsebe...

1995. 07. 07 Lipcse elővárosa, 14:00, 1288 km.

Valami marha nagy dugó volt az egész úton, majdnem négy óráig tartott ezt az alig több, mint száz kilométert megtenni. Nem baj, meglátuk az első plakátokat. (Lásd címlap...) Keresünk valami kempinget, meg kéne már fürdeni...

Közben megfejtjük a jegy alapján, hogy egy kétnapos fesztivál csúcspontja lesz az AV-koncert. Valami csoda folytán, sajtóbelépőt kaptunk, jó lesz ezt minél jobban kihasználni.

1995. 07. 08 Lipcse, Klara Zetkin Park, 17:00, 1312 km.

Rengetegen vannak a koncert helyszínén, és ahogy a fazonokat elnézzük - általában hidrogénezett hajú, éjfekete rongyokba csavart búvaib...ott teremtesekről van szó - nyolcvan százalékuk nem éppen az Alpha miatt jött ki ide... Bejutás után megcélizzuk az Alphaville standját, ahol egy kellemes modorú úriember finoman érdeklődött afelől, hogy kik vagyunk, és honnan jöttünk. Később bemutatkozott, ő K.P., az Alphaville menedzsere, és szeretné, ha elfogyasztanánk egy korsó sört vele. Sokat beszélgettünk vele minden féléről, s közben bemutatott egy másik fiatalembernek, aki New Yorkból jött erre a koncertre.

Majdem 11-kor lépett színpadra az Alphaville, meglepő volt, hogy csak Marian képviseltette magát a bandából. Az első csalódást feledtették a nagyszerű vendégzenészek, meg persze Marian, aki remekül énekelt, olyannyira, hogy még a hívős fazonok is valamelyest hangulatot tudtak teremteni, de az igazi feeling csak a jól ismert számoknál - Big in Japan, Forever Young - emlékeztetett igazi koncertre.

Összességében egyáltalán nem okozott csalódást a buli, mert fellépés után személyesen is találkozhattunk Mariannal, s ez mindkettőnk számára örök élmény marad...

Heltai Ákos

1996. március 2., Freiberg

Márciusi ifjak

Amikor tavaly az Alphaville elkezdett turnézni, nem gondoltam volna, hogy egyszer nekem is sikerül megnéznem őket élőben. Köszönhető ez persze Mariannak is, aki időben elküldte a márciusi dátumokat a hozzá tartozó helyszínekkel együtt, és Ákyéknak is, akikkel egy cseppet sem tágtottunk attól, hogy kihasználjuk a lehetőséget, jöjjön, ők tavaly nyáron látták a lipcsei koncertet. Óriási volt a kíváncsiság és lelkesedés, ami persze a családjainkról nem volt maradéktalanul elmondható. Hosszú egyezkedések, viták, huzavonák után jött a zöld jelzés; és belevágtunk...

Március 2-án, kora reggel indultunk. A cél: a Drezdához közeli Freiberg volt. Az út nagyon izgalmas volt: abban az időben még javában tombolt a tél, Csehországban és Szlovákiában hol fénys napstüben, hol szakadó hózáporban fulta a Áky piros Skodája a kilométereket. Amint beléptünk Németországba, és letértünk az autópályáról, ismét keményen rázendített az ég: nem volt elég, hogy eltévedtünk, rettegünk, hogy elmarad a koncert, Freiberg előtt 3 km-el még egy három kilométeres dugóba is kerülünk, mivel - hegyes-völgyes vidékről lévén szó - a lejtőkön a jégpáncél miatt behúzott kézfékű autók csúszkáltak le, viszont fel meg nem nagyon tudtak menni...

A szerencsés megérkezés után megkerestük a koncert helyszínét (ez volt a Tivoli), jegyet vettünk, és szállás után néztünk. Mindjárt az elején volt egy jó sztorink: Freiberg elején megálltunk egy benzinkútnál, ahol rögtön belebotlottunk két AV-os pótlót viselő lányba. Az igazi meglepetés az volt, amikor elmentünk az autójuk mellett, és a fényszóró csóvjára a hátsó szélvédőre vetődött. Az ablakon nem más, mint az Utopia borítója rajzolódott ki. Annyira meglepődtem, hogy sikoltozni kezdtem, a többiek meg nem tudták mire vélni különös viselkedésemet.

Mire visszatértünk a Tivolihoz, már szép kis tömeg várakozott. A koncert este kilenckor kezdődött egy harmatgyenge előzenekarral. Közben a második sorig furakodtunk, innen néztük a hangulatot „megteremtő” zenekart is. 11 óra elmúlt már, amikor felkonferálták az Alphaville-t.

Fantasztikus volt az Intro, azt hiszem, ez megadta a koncert alaphangulatát. Aztán jöttek a zenészek, velük Bernhard is, és kész voltam. Titokban reménykedtünk, hogy ő is itt lesz... Belevágtak a Fools-ba, a több ezres tömeg pedig kitörő ovációval fogadta Mariant, amint színpadra lépett. Óriási hatással volt rám, talán a mai napig nem fogtam fel, hogy ott voltam és láttam őket. Marian végig táncolta, ugrálta a showt, azt hiszem, semmilyen közönség nem tudott volna ellenállni neki. Önma-

gát adta. Csak azon csodálkozom, hogyan bírta ki eddig a közönség szeretete és odaadása nélkül...

A dalokról néhány szó: egy nagyszerű keresztmetszeten hallhattunk az Alphaville pályafutásának legjobbjait, bár az is igaz, hogy a The Breathtaking Blue-ról nem játszottak semmit. Leginkább a Jet Set, a Dance With Me, az Ivory Tower és a Jerusalem tetszett, bár ezt így elég nehéz eldönteni, talán nem kell mondanom, miért. A Forever Young alatt tönkrement az öngyújtóm, Csabiék pedig a mögöttük álló két lányt lejmolták le két csillagszóró erejéig. Fantasztikus élmény volt, ahogy a közönség együtt énekelt Mariannal, és látványának sem volt utolsó, az, amit akkor láttam, amikor néhánykor hátranztem a koncert alatt. Alig akartam elhinni, hogy ennyi ember kíváncsi az AV-re. Lenyűgözött volt a légkör. Nem csoda, hogy egy ráadással nem értük be. A második ráadásban még két dal szólt meg, egy gyönyörű lassú, feltehetőleg Marian új lemezéről, és egy gyorsabb, amit nem tudok hova tenni. A koncertet egyébként rögzítettük egy diktáfonnal, amit Áky a színpad szélére, az egyik kontrolláda mellé tett. Egyszer csak pár milliméterre mellette csapódott a színpadra Marian vasalt bakancsa...

A koncert végén két állás csaj (úgy látszik Freibergben párosával járnak az állás csajok - SeSp) felvitt két íveg pezsgőt a színpadra. Addig minden rendben volt, amíg Marian és Bernd locsolta egymást, a dolog akkor vált érdekessé, amikor a közönség is kapott belőle. A pezsgőfürdő sajna nem sikerült lefőtőzni, mert nem is gondoltam erre (mindenki a fejét féltette a gyöngyöző italtól), és mire észbe kaptam, és feltöltöttem a vakut, Bernhardék szépen lesétáltak a színpadról.

Talán a véletlennek és a szerencsének is köszönhető, hogy a Koncert után találkozhattunk Mariannal és Bernharddal. Néhány szót váltottunk, és persze a közös fotózás sem maradt el. (csak érdekességgé jegyzem meg: a testőreik nagyon majréztak, és roppant türelmetlenek voltak a rajongókkal. Szerintem ők nehezebben viselték az „ostromot” mint Marianné). Amikor lejöttünk a színpadról, még rengeteg rajongó várt a nagy találkozásra.

Miután visszatértünk az autónkhoz, nem indultunk el rögtön. Magunkba roskadva hallgattunk bele a koncertbe, kóliánkat kortyolgtatva. Hajnali kettő is elmúlt már, amikor visszatértünk motelszobáinkba. Én nem sokat aludtam, a fiúk viszont annál többet. Nagyon bosszantott a szűnni nem akaró havazás, s mivel úgy gondoltam, a havas élményekből elég volt odafele, ri-asztottam a srácokat és de. 10 körül visszaindultunk...

Vajda Ferenc

Számlista

A lista az eddig megjelent dalokat, és azok hivatalos verzióit tartalmazza. Nem szerepel a listán a tagok Alphaville-n kívüli tevékenysége (mint pl. Marian Klaus Schulze-val, vagy Mertens a Lonely Boysszal) A 73 különféle dal a következő felosztásban szerepel: Forever Young (10), Afternoons in Utopia (13), The Breathtaking Blue (10), Prostitute (16), B-sides (11), Marian's So Long Celeste (10) + Legend.

1. 20th Century	Afternoons in Utopia	20. For A Million	The Breathtaking Blue, First Harvest
2. Afternoons in utopia	Afternoons in Utopia	21. Forever Young	Single, Forever Young, First Harvest
3. Ain't It Strange	Prostitute		Version Rapide
4. All In The Golden Afternoon	Prostitute, Impossible Dream single		Special Dance Version
5. And I Wonder	So Long Celeste	22. Golden Feeling	Jet Set B-side
	Radio Edit	23. Headlines	Romeos B-side
	Eye Q Mix		History
	Eye Q Instrumental	24. Heart of the Flower	So Long Celeste
	History	25. Heaven or Hell	The Breathtaking Blue
6. Anyway	The Breathtaking Blue	26. IAO	Afternoons in Utopia
7. Ariana	The Breathtaking Blue	27. Imaginary Soundtraxx (Big Yellow Sun)	Red Rose B-side
8. Apollo	Prostitute		History
9. Ascension Day	Prostitute	28. In the Mood	Forever Young
10. A Victory of Love	Forever Young	29. Iron John	Prostitute
	First Harvest	30. Islands	History
11. Beethoven	Prostitute	31. Ivory Tower	Prostitute
12. Big In Japan	Single, First Harvest	32. Jerusalem	Single, Afternoons in Utopia, First Harvest
	Extended vocal '84		The Palace Version
	Extended instrumental '84	33. Jet Set	Forever Young
	Forever Young		Single
	History (live)		Jellybean Mix
	Single mix '88		Dub Mix
	Remix '88		First Harvest
	Culture Mix '92		History
	The Mix '92	34. Lady Bright (Faster than Light)	Afternoons in Utopia
	A.D. '92	35. Lasse Come Home	Afternoons in Utopia
	Freedom Mix '92		First Harvest
	Freedom Dub '92	36. Legend	And I Wonder B-side
	Swemix Remix 7"	37. Lies	Forever Young
	Swemix Remix 12"	38. Like Thunder	Mysteries of Love B-side
	Swemix DUB	39. Middle of the Riddle	The Breathtaking Blue
	C64 1-2	40. Mysteries of Love	The Breathtaking Blue
	Amiga 1-2		Single, First Harvest
	ADS-Pc-mod		Remix
13. Carol Masters	Afternoons in Utopia	41. Nelson Highrise Sector I. (The Elevator)	Sounds Like a Melody B-side
14. Dance With Me	Single, Afternoons in Utopia	42. Nelson Highrise Sector II. (The Mirror)	Dance With Me B-side
	Empire Remix	43. Nelson Highrise Sector III. (The Garage)	Jerusalem B-side
	First Harvest	44. Next Generation	Universal Daddy B-side
	History	45. Oh Patti	Prostitute
15. Euphoria	Prostitute	46. One Step Behind You	So Long Celeste
16. Faith	Prostitute		Battery Mix
17. Fallen Angel	Forever Young		Sun Electric Transvox
	History		Sun Electric Mix
18. Fantastic Dream	Afternoons in Utopia		Sun Electric Extended
19. Fools	Single	47. Parade	Prostitute
	Prostitute	48. Patricia's Park	The Breathtaking Blue
	Seven Seals	49. Peace On Earth	So Long Celeste
	Faithful and True		
	Twelve inch		

50. Red Rose	Afternoons in Utopia	59. Sounds Like a Melody	Single
	Single, First Harvest		Special Long Version
	Remix		Forever Young
	Vocal Mix		First Harvest
51. Roll Away the Stone	So Long Celeste	60. Summer In Berlin	Forever Young
52. Romeos	The Breathtaking Blue		'89 Demo mix
	Single, First Harvest	61. Summer Rain	Single, The Breathtaking Blue, First Harvest
	Mazi		Mazi
	Tribal Mix	62. Sweet Needles of Success	So Long Celeste
	Radio Edit	63. The Impossible Dream	Prostitute
	Balcony Mix		Single
	Teknopella Mix		Projection mix
53. Seeds	Big In Japan B-side	64. The One Thing	Prostitute
	History	65. The Paradigm Shift	Prostitute
54. Sensations	Afternoons in Utopia	66. The Shape of Thing To Come	So Long Celeste
	Single, First Harvest	67. The Voyager	Afternoons in Utopia
	Metropolitan Remix	68. Today	So Long Celeste
	Dub Mix	69. To Germany With Love	Forever Young
55. She Fades Away	The Breathtaking Blue	70. Universal Daddy	Single, Afternoons in Utopia
	History		Aquarian Dance Mix
56. Sirens	So Long Celeste		History
57. Sister Sun	Summer Rain B-side	71. Voice Of The Dolphins	History
58. Some People	Prostitute	72. Welcome to The Sun	Forever Young B-side
		73. What Is Love?	So Long Celeste

alphaVIDEoville

Egy korábbi Secret Spells-ben leírtam már, miként sikerült videóanyagot szereznem még 1994 januárjában. Az a négyórás anyag mára már nyolc órára bővült. Mindez köszönhető a szerencsének, illetve egy német, egy spanyol és egy olasz barátunknak. Az alábbiakban néhány szó az újonnan szerzett anyagokról, az egyszerűség kedvéért kronológiai sorrendben.

BIG IN JAPAN - három fellépés, ebből kettő angolból, egy pedig még az első fellépések egyike 1984 elejéről. Jó lenne még többet látni a kezdetekről.

SOUNDS LIKE A MELODY - Ezzel kapcsolatos anyag szinte semmi nem volt. Viszont, van már videó egészben, két tv fellépés Ricky-vel 1985-ből, és megvan a rég áhított Garage work, ami a zenébutikba is lement anno.

FOREVER YOUNG - jó néhány tv fellépéssel bővült a kínálat, több van angol műsorokból, s két érdekesség: van egy 1985-ből Ricky-vel, és egy 1994-ből először!

JET SET - Itt a videó, immáron egészben!

DANCE WITH ME - Négy tv fellépés francia adásokból, három pedig az olasz tv-ből. Marian „átváltoztatásai” ingyélcse méltók.

UNIVERSAL DADDY - háromszor, egyszer a spanyol tv-ből, melynek klassz a hangulata.

JERUSALEM - Egy újabb tévébeni szereplés, és ezuttal még sakkozunk is a srácok. Nem rossz elgondolás...

SENSATIONS - A dal videója igazi meglepetés volt számomra. Gondolom mindenkinek az lesz, aki még nem látta. Egy régi, új kedvenc.

RED ROSE - limet denisznek a fiúk egyszer, de az igazi meglepetés a videó, amely ugyebár Pesten készült. Nyolc év után igazán ideje volt megszerzeznem.

ROMEOS - Két újabb tv fellépés.

SUMMERIN - MYSTERIES OF LOVE - AND I WONDER - nincs újabb anyag.

ONE STEP BEHIND YOU - WHAT IS LOVE - A két videó a berlini FC kuzijáról. Klasszak! A OSBY egy tv fellépésen is, persze a dobos ismét botrányos.

FOOLS - A videó két változatban, több fellépés német adásokból, egy előben, néhány interjú és riport.

THE IMPOSSIBLE DREAM - Ez volt a második single a Prostitute-ről, persze videót nem forgattak hozzá. Egy tv fellépés azonban vigasztalhat bennünket.

ALPHAVILLE LIVE AT SCHWEDT 1988/1995 - Az Alphaville történetének harmadik élő fellépése, slágerek, új számok, meglepetések...

THE BREATHTAKING BLUE'S CD MOVIE - Az 1989-ben újságszágnak számító - azóta a CD-ROM által helyettesített CD-lejátszóval is kezelhető TBB műsora, videokazetta. Roppant érdekese!

No, és van egy újabb riport a SONGLINES turnéről, ezúttal a hamburgi bemutató kapcsán; és van egy a Lonely boys-ról, amely Mertens második próbálkozása volt az Alphaville után. Elég gyengéskére sikerült... További info a fanclub-tól kérhető. Jó videózást!

VfHcsHá